

En dan is er nog een groep vrouwen die door ziektes of aandoeningen bij zichzelf of bij hun partner niet zonder voorbehoud aan kinderen beginnen. Omdat de aandoening erfelijk is. Of omdat de aandoening hun eigen kansen om een zwangerschap in goede gezondheid te volbrengen kleiner maakt. Of omdat hun gezondheid het opvoeden van een kind op kortere of langere termijn praktisch gezien moeilijk maakt.

Het aantal kinderloze vrouwen neemt toe. Van de vrouwen die in de periode 1935–1940 zijn geboren en nu dus merendeels zeventigers zijn, bleef 11 procent kinderloos. Van de vrouwen die vlak na de Tweede Wereldoorlog zijn geboren is 15 procent kinderloos gebleven. Bij nog jongere generaties is dit aandeel nog onzeker, maar waarschijnlijk zal dit tegen de 20 procent liggen (CBS, Bevolkingstrends 2008). Iets meer dan de helft van deze groep (55 procent) beschouwt zichzelf als vrijwillig kinderloos. Zij noemen als reden om geen kinderen te krijgen: kinderen belemmeren de vrijheid; kinderen opvoeden kost veel tijd en energie; partner wil geen kinderen en werken en kinderen zijn moeilijk te combineren. Onder deze vrouwen zijn, naast mensen die overtuigd geen kinderen willen, vast ook vrouwen die niet bewust voor kinderloosheid hebben gekozen en dat misschien best anders hadden willen zien, maar er vrede mee hebben dat het zo gelopen is. Maar liefst 45 procent van de groep vrouwen die geen kinderen heeft, noemt haar kinderloosheid ondubbelzinnig onvrijwillig. Ongeveer de helft van hen noemt biologische of lichamelijke redenen. De rest heeft merendeels geen partner maar had wel graag kinderen willen hebben.

Ze zijn met velen, vrouwen met een onvervulde kinderswens. Vrouwen die graag kinderen hadden willen hebben maar niet meer zullen krijgen, en een grote groep vrouwen die heel erg hoopt niet in de statistieken van het CBS terecht te komen als ‘kinderloos’.

Al deze vrouwen met hun eigen achtergrond en verhaal, hebben een ding gemeen: ze willen een kind. Of hadden graag